

та?— «Отиваме въ единъ градъ за музиканти на една свадба. Ако искашъ, ела и ти съ насъ, отговорили и!» магарето и кучето. «Защо да не дойдѣ на свадба, когато ми умръзна глътъ въ кѣщата на моя господаринъ,» казала имъ котката. Като вървели по пѣтя, срѣщнали единъ пѣтель и го попитали: «Кѣдѣ отивашъ побратиме»? Пѣтельтъ имъ разказалъ, че избѣгналъ отъ рѣцѣтъ на господарката си въ това врѣме, когато тя щѣла да го коли. Но за негово щастие, случило се, че ножътъ ѝ не билъ остъръ и че тя, догдѣто търсила други ножъ, той избѣгалъ отъ рѣцѣтъ ѝ.

Магарето, кучето и котката поканили и пѣтельтъ да трѣгне съ тѣхъ. Тази сговорна дружина, като вървяла по пѣтя, замръкнала при една гора, гдѣто трѣбало да принощува.

Магарето, кучето и котката налѣгали на земята, а пѣтельтъ, като кацналъ на едно дърво, казалъ: «ко-ко-ко,» навелъ си главата и засналъ. Като станжло полунощъ, пѣтельтъ се събудилъ и видѣлъ, че близо до тѣхъ нѣщо свѣтало. Слѣзалъ при другаритѣ си и, като имъ казалъ това, поканилъ ги да иджтъ и виджтъ, какво има тамъ. Сговорната дружина станжала и се отпавила право тамъ. Но като стигнала тамъ, какво да види: «една малка кѣщичка, въ която хайдутитѣ ѣдели и пияли». Сговорната дружина се оплашила и захванжала да мисли, какъ да влѣзе вжтрѣ и да изгонжтъ хайдутитѣ.

Въ това врѣме магарето се сѣтило и казало: «ний сме градски музиканти; я да надуйме музиката, че да видите, какво ще стане. Но кучето да се покачи на магарето, котката на кучето, а пѣтельтъ на котката».

Каквото казали, такова и направили: магарето захванжло да вика: и-а-и-а; кучето: ау, ау; котката мя-у, мя-у, а пѣтельтъ: ку-ку-ри-гу, ку-ку-ри-гу.

Хайдутитѣ, като чули пѣсенъта имъ, помислили си, че самодиви сж дошле около кѣщата имъ и единъ по-единъ избѣгали. Слѣдъ това сговорната дружина влѣзла въ кѣщата, наjala се съ хубави ѣстиеа и лѣгнала да спи. Котката лѣгнала подъ